

Како ніе сестра загубиfce,
Како що ве сестра помолитва,
Така и клетва вамъ да сѣ фатитъ!“
Чафки очи тога имъ копа'e,
Вѣлци мѣсо тога имъ ядо'e,
Уще душа тіе не дава'e!
А два брата коны си явна'e,
Назодъ си сѣ во гора враті'e,
На сестра си ми сѣ поклоні'e:
„Наша сестро ты да нѣ проща'ашъ!“
Мила сестра бракя си простила,
И имъ цѣрквѣ сестра отворила;
И вода сѣ тога отворила,
И дете сѣ въ цѣрковъ распело.
И неиздзини два бракя рогени,
Сѣ сторі'e цѣркви калугери,
Отъ цѣркви-та не сѣ отдал'e.
И денеска цѣрква нишанъ стоитъ.
Що слушало све весело было.

ЮНАЧКИ.

57.

Краль Шишманъ, краль Латинъ и овчаръ Табарина.

Отъ Струга.

Посвѣршилъ сѣ краля Шишманина,
Сѣ посвѣрши отъ краля Латинина.
Богъ го уби краля Латинина,
Кога ми ю не'ста посвѣршило,
Големъ каулъ тои ми вѣрзalo:
„Ако земашъ твои-те мнуко'i
Твой мнуко'i, войной сино'i,
Ке сѣ вратишъ назодъ безъ не'еста;
Оти ми сѣ на кавга кавгаджай,
А на вино ми сѣ піяници,